

Sabatul Educației Adventiste

05 septembrie 2026

Recomandări program:

- Rezervați un moment în care să invitați în față (sau să se ridice în picioare) elevii și cadrele didactice care vor începe noul an școlar.
- Citirea unei făgăduințe biblice (sugestii: Filipeni 4:6-7; Proverbe 3:5-6; Țefania 3:17; Coloseni 3:23; 1 Cor. 16:13-14, etc).
- Rugăciune de consacrare pentru activitățile educaționale din noul an școlar.
- Dacă există o gradiniță/școală/liceu adventist în apropiere, prezentați un clip video promoțional.
- Prezentarea unei mărturii despre influența educației adventiste prezentată de către un elev sau profesor (sau mai mulți) de la unitatea de învățământ adventistă din zonă (dacă există).

Tema predicii: **Slujirea – dimensiunea concretă a Educației Adventiste**

Text biblic:

„Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Matei 20:28).

Sabatul acesta este dedicat Educației Adventiste. Este o zi în care Îl laudăm pe Dumnezeu pentru o lucrare care, sub călăuzirea Duhului Sfânt, a format generații pentru viața de acum și pentru veșnicie. Este, de asemenea, o zi de evaluare, de reconsacrare și de angajament față de ceea ce reprezintă finalitatea concretă a educației creștine: slujirea.

Încă din primele cărți ale Sfintelor Scripturi, identitatea poporului lui Dumnezeu este legată de slujire. Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să fie o binecuvântare pentru „toate familiile pământului” (Geneza 12:3), a chemat Israelul să fie „Lumina neamurilor” (Isaia 49:6) și, descoperindu-Se pe deplin în Isus Hristos, ne arată calea adevăratei măreții, amintindu-ne: „Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru” (Marcu 10:43).

În Evanghelie, măreția nu se măsoară prin poziție, ci prin disponibilitate; nu prin titluri, ci prin ștergar și lighean, ca în camera de sus, când Domnul și Învățătorul a spălat picioarele ucenicilor și a spus: „Pentru că Eu v-am dat o pildă” (Ioan 13:1-17).

Slujirea, stâlp al adevăratei educații

Pedagogia Împărăției lui Dumnezeu este cu totul diferită. Biblia nu separă cunoașterea de caracter și nici competența de compasiune. Adevărata educație se naște din legea iubirii (Matei 22:37-39), care ne cheamă să-L iubim pe Dumnezeu din toată inima și pe aproapele nostru ca pe noi înșine.

A educa nu înseamnă doar a informa, ci a transforma; nu înseamnă doar a transmite conținuturi, ci a forma oameni după chipul Domnului Hristos, Slujitorul prin excelență (Filipeni 2:5-7).

Ellen G. White definește adevărata educație drept „dezvoltarea armonioasă a facultăților fizice, intelectuale și spirituale” (Educație 13), pregătindu-i pe elevi atât pentru slujirea din această viață, cât și pentru cea din veșnicie. Ea subliniază, de asemenea, că „în sensul cel mai înalt,

lucrarea educației și lucrarea răscumpărării sunt una” (Educație 30). De aceea, slujirea nu este un proiect al familiei, bisericii sau școlii, ci ADN-ul lor.

George R. Knight aprofundează dimensiunea pastorală a predării, afirmând că „a preda este o formă de slujire” (Educating for Eternity 61). Profesorul creștin, fie că predă matematică, muzică, limbi străine sau științe, este un colaborator al lui Hristos. Sala de clasă devine un altar, conținuturile predate devin un instrument al misiunii, iar curriculumul devine scena răscumpărării. O școală adventistă credincioasă filosofiei sale este o predică a slujirii trăită în fiecare săptămână.

Un răspuns concret la har

Slujim pentru că am fost iubiți și slujiți mai întâi (1 Ioan 4:19). Ceea ce a realizat Domnul Isus la cruce a fost răscumpărare, împăcare și restaurare; nu este doar o doctrină pe care trebuie să o credem, ci o viață pe care suntem invitați să o trăim. El Însuși spune: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8).

Atunci când spiritul harului modelează cultura școlii, totul se schimbă: disciplina devine grijă, predarea devine inspirație, iar coridoarele devin căi ale întâlnirii. Educația încetează atunci să mai fie „păgână cu o glazură de ciocolată a creștinismului” (Educating for Eternity 48), după cum afirmă George Knight, și devine profund adventistă, centrată pe Domnul Isus, pe Cuvântul Său și pe misiunea Sa.

O poveste reală a slujirii care educă și răscumpără

Ricardo avea 12 ani când s-a transferat la o școală adventistă. Avea dificultăți la citire și matematică și tăcea în privința situației din familia sa. S-a descoperit ulterior că tatăl era șomer, iar mama avea un program de lucru prelungit; existau zile în care Ricardo ajungea la școală fără să fi luat micul dejun.

Și ce a făcut școala adventistă? A slujit.

Profesoara de Limbă și Comunicare a creat un „Club de lectură” în care l-a inclus pe Ricardo. Profesorul de matematică a adaptat sarcinile și s-a oferit să lucreze peste program doar cu el atunci când era nevoie. Capelanul a mobilizat biserica și a facilitat sprijinul prin ADRA. Directorul i-a vizitat familia, i-a ascultat și s-a rugat împreună cu ei, cu discreție și dragoste. Elevii au creat proiectul „Mâini care slujesc”. Fără fotografii, fără publicitate, ci numai slujire.

La sfârșitul anului, Ricardo s-a ridicat în cadrul serviciului de mulțumire și a spus: „Vă mulțumesc că nu m-ați lăsat singur.”

Apoi a cerut să studieze Biblia cu capelanul școlii și a decis să-L urmeze pe Isus.

Aceasta este educația care răscumpără. Aceasta este slujirea care salvează.

Și nu numai Ricardo s-a schimbat. Colegii lui s-au maturizat, profesorii și-au reînnoit chemarea, iar biserica a descoperit cât de importantă este implicarea ei în misiunea educației adventiste.

Slujirea care vindecă și construiește

Slujirea deschide spațiu pentru ca Dumnezeu să lucreze. Spălarea picioarelor în camera de sus nu a fost doar o lecție de umilință, ci prefigurarea unei comunități în care nimeni nu este invizibil. În familie, biserică sau școală, slujirea vindecă singurătatea, ușurează anxietatea și hrănește credința.

Slujirea este și formativă. Îi învață pe copii și tineri că viața nu înseamnă doar drepturi, ci și îndatoriri și responsabilități; nu doar merite, ci și acte de binefacere. Îi învață că talentele primite sunt o responsabilitate de administrare, nu o proprietate (Matei 25:14-30). Îi învață că munca manuală înnobilează, studiul eliberează și cooperarea înmulțește.

În Școlile Profetilor, educația, spiritualitatea și munca utilă formau slujitori și conducători pentru Domnul.

Și astăzi, slujirea vindecă rănilor, reface relațiile, educă mintea și transformă caracterul.

Angajamentul școlii

Școala adventistă are datoria, descrisă clar de Ellen White, de a integra slujirea ca nucleu al formării caracterului. Ea declară, chiar în primul capitol al cărții *Educație*, că adevărata educație este „dezvoltarea armonioasă a facultăților fizice, intelectuale și spirituale”, care îl pregătește pe elev pentru „bucuria slujirii în această lume și pentru bucuria mai înaltă a unei slujiri mai extinse în lumea viitoare” (*Educație* 13).

Astfel, angajamentul școlii este să transforme fiecare lecție, fiecare relație și fiecare proiect într-o oportunitate de slujire, ajutând fiecare copil să descopere că viața își găsește sensul numai în măsura în care este oferită spre binele celui alt.

Angajamentul familiei

Cartea *Educație* declară în mod explicit că, după cădere, planul divin pentru educație a fost încredințat responsabilității părinților. „Educația centrată pe familie a fost predominantă în vremea patriarhilor.” „Familia era școala, iar părinții erau profesorii”, responsabili de a pune bazele caracterului, disciplinei, compasiunii și iubirii — elemente esențiale pentru o viață de slujire (*Educație* 33).

În tradițiile educaționale ale lui Israel, Dumnezeu a poruncit părinților să transmită lecțiile spirituale „când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula” (*Deuteronomul* 6:6,7).

Căminul trebuie să fie un loc în care slujirea este trăită în fiecare zi: prin grija reciprocă, responsabilitatea împărtășită, ajutorarea celor în nevoie, practicarea recunoștinței și a iertării. Când familia trăiește principiile lui Dumnezeu, școala și biserica prosperă.

Angajamentul bisericii

Ellen White descrie biserica, atât în contextul vechiului Israel, cât și în contextul creștin, ca fiind spațiul de întărire spirituală a principiilor predate în cămin și aprofundate de școală. Sărbătorile anuale, serviciile de închinare, lucrarea de la sanctuar și viața comunitară erau

mijloace prin care slujirea față de Dumnezeu și față de semenii era prezentată permanent poporului.

Ea declară, de asemenea, că lucrarea bisericii trebuie să modeleze caracterul tinerilor, creând oportunități de slujire, hrănindu-le credința, implicându-i activ, antrenând întreaga comunitate în misiune și susținând spiritual școala și familia. Ea subliniază că legătura dintre familie, școală și biserică este esențială pentru formarea integrală a copilului și a tânărului (Educație, capitolul 5).

Biserica trebuie să devină o comunitate care inspiră și trimite la slujire: sprijinind proiectele școlii, însoțind familiile vulnerabile, implicând tinerii în misiune și susținând totul prin rugăciune fierbinte.

Orizontul veșnic al slujirii

Ellen White scrie la finalul cărții Educație că, “în viața noastră de aici, așa cum este ea, pământească și limitată de păcat, descoperim cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație în slujire”, iar „în condiția viitoare... tot în slujire vom afla cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație.” (Educație 309).

Ce viziune inspiratoare! Cerul nu este negarea slujirii, ci împlinirea ei. Vom sluji cu trupuri glorificate, cu minți desăvârșite și cu iubire deplină. După cum spune Psalmul 100: „Slujiți Domnului cu bucurie.”

Bucuria viitorului este anticipată chiar acum, atunci când slujim.

Apel

În acest Sabat dedicat Educației Adventiste, să facem un legământ al slujirii.

Profesori, reînnoiți-vă chemarea. Elevi, urmați exemplul de slujire al Domnului Isus. Familii și biserică, îmbrățișați, susțineți și însoțiți.

Iar dacă este cineva între noi care are nevoie să fie slujit pentru că trece prin durere, lipsuri sau singurătate, să știe că nu este singur. Domnul Hristos, care a slujit în camera de sus, dar și în fiecare zi, Își continuă astăzi slujirea față de semenii prin noi, ucenicii Săi.

Cum vei sluji săptămâna aceasta?

Poate printr-o oră de ascultare, sprijin la citire, o vizită, un coș cu alimente, o îmbrățișare sau o rugăciune. Duhul Sfânt îți va arăta „pe cine”, „cum” și „unde”.

Daniel João Faustino,
Departament Educație - UPASD

Bibliografie:

Ellen White, Educație, Editura Viață și Sănătate, Pantelimon
George Knight, Educating for Eternity – A Seventh-Day Adventist Philosophy of Education, Andrews University Press, 2016